

Σε ένα πανεπιστήμιο που προσπαθεί να μας πείσει για τη δημοκρατικότητα που πρεσβεύει, ενώ πετάει και τα ελάχιστα ψήγματα που του είχαν απομείνει, όσα μπορούν εν δυνάμει να αλλάξουν τη ροή των πραγμάτων δέχονται επίθεση. Τα μυαλά που δεν έχουν σταματήσει να σκέφτονται, όσοι και όσες επιλέγουν να δρουν κόντρα στην μιζέρια της ατομικής κουλτούρας και της λογικής του καριερισμού, δίνοντας τον χρόνο και τα σώματά τους, είναι επικίνδυνοι.

Σύγκλητος πρυτάνεων και υπουργικές αποφάσεις δείχνουν -και όχι μόνο τώρα αλλά εδώ και πολύ καιρό- το πιο αυταρχικό και βρώμικό τους πρόσωπο. Π α ρ α κ ά μ π τ ο υ ν την πραγματική ζωή και τον χώρο όπου βρισκόμαστε καθημερινά και πάνω

Σ

Α

Μ

Π

Ο

Τ

Α

Ζ

στον οποίο παράγονται και συλλογικές αρνήσεις ενάντια στις κατευθύνσεις που επιλέγουν οι από τα πάνω, εγκαλώντας σε μεταφορά στην τηλεσφαίρα.

Το τηλέ είναι ένα εργαλείο που ήρθε την περίοδο του κόβιντ για να απαντήσει στην «έκτακτη ανάγκη» και έχει μείνει ως ένα μέσο καταστολής (όπως και πολλά άλλα κοβιντοφερμένα). Ένα εργαλείο που αντικατοπτρίζει την ευθεία επίθεση σε όσα πάνε να παράξουν κριτική στο υπάρχον.

Η έκκληση σε τηλεξεταστική έρχεται ως εκβιασμός, με προοπτική να διχάσει και να κόψει κάθε δυνατότητα αντίδρασης, συμπληρώνοντας την δουλειά των μπάτσων.

Κόντρα στο ατομικό βόλεμα, οργανώνουμε τις συλλογικές μας αρνήσεις, γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά τι παρακαταθήκη αφήνουν όλες αυτές οι «έκτακτες λύσεις».

Αποχή

από

τις

τηλεξεταστικές.

ΣΤΟ

ΤΗΛΕ-